

Belijdenis van zonden.

Door Ken Lawson.

Is 1 Johannes 1 deel van God's wil in deze tegenwoordige bedeling van Genade?

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid." (1 Joh. 1 : 9)

Schuld is moordend. Moordend voor onze vreugde, voor onze vrede, ons genieten van intimiteit met God. Het is één van de meest effectieve wapens van satan tegen de mensheid. Psychiaters en dokters beweren dat onopgeloste schuld de voornaamste oorzaak is van psychische problemen en zelfmoord. Meer dan de helft van de ziekenhuisbedden zijn bezet door mensen die psychische problemen hebben.

Schuld maakt relaties kapot tussen mensen maar ook met God. We kunnen niet vrijwillig anderen vergeven zonder dat we eerst vergeving hebben ontvangen van God.

Onze genadige en liefdevolle Vader heeft voorzien in een volle en complete verlossing van zonden en schuld. Maar als we een leugen geloven en niet omgaan met schuld zoals God daarmee om is gegaan , dan raken we in de strik en dat wordt dan het meest pijnlijke en gewelddadige wapen tegen ons.

Schuld is het morele gevoel van afkeuring dat een ieder van ons voelt als we weten dat we verkeerd hebben gedaan. Het hoeft niet perse slecht te zijn want het vertelt ons dat we hebben gezondigd en dat er wat aan gedaan moet worden. Net zoals ons lichaam pijn heeft als we ziek zijn of gewond, zo zou ons , van God gegeven geweten, gepijnigd worden als we dat wat goed is geweld aandoen.

Om te beginnen moeten we ons realiseren dat God niet door de hele bijbel op dezelfde manier omging met het zondeprobleem. Dit is uiterst belangrijk om te weten , omdat problemen die te maken hebben met schuld, vaak erger worden gemaakt door mensen die proberen God's bevelen te gehoorzamen die werden gegeven aan mensen uit andere bedelingen.

Bijvoorbeeld: Onder de wet van Mozes moesten de kinderen van Israël "hun zielen verootmoedigen " omdat de hoge priester boete deed voor hun zonden door dierlijke offers.(Lev. 16: 29 -31) De schrijver van Hebreëen weidt uit over deze Grote Verzoendag en het onvermogen van de wet om te voorzien in complete vergeving.

1 Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.

2 Anderszins zouden zij opgehouden hebben , geofferd te worden, omdat degenen, die den dienst pleegden, geen geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal gereinigd geweest zijnde;

3 Maar nu geschiedt in dezelve alle jaren weder gedachtenis der zonden. 4 Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme . Hebr. 10: 1-4

Hoewel dit een barmhartige voorziening was voor Israël in die tijd, was de wet ontoereikend om de aanbidders een perfect geweten te geven met betrekking tot het zonde probleem. Het

feit dat het offeren steeds herhaald moest worden was een constante herinnering dat God's vergeving bij stukjes en beetjes werd gegeven, dat wil zeggen op afbetaling. Het was nooit af.

Er werd van God's mensen verwacht dat ze hun zielen betreuren en verootmoedigen, dit is het tegenovergestelde van een volmaakt geweten. In werkelijkheid verre van een bevredigend antwoord voor schuld, vertelt Paulus ons in niet twijfelachtige termen waarom de wet gegeven was:

“Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij. (Rom. 3 : 19)

God gaf genadig de wet van het offeren om de zonden van deze mensen tijdelijk te bedekken, totdat het "kostbaar bloed van Christus " vergoten kon worden om zo eeuwige verlossing af te kopen voor ons. Degenen die leefden voor het Kruis kregen verlossing "op krediet "om het zo maar even te zeggen, totdat de volheid der tijden zal aanbreken en de volledige verwijdering van onze zonden.

Zelfs in delen van wat we noemen het Nieuwe Testament, was vergeving voorwaardelijk en dus niet volledig. (Matth. 6:12,14,15; 18:34,35; Markus. 11: 25,26; Lukas 6: 37)

De openbaring van het Geheimenis door de apostel Paulus van de opgenomen verheerlijkte Christus, was vanuit Mattheüs tot Johannes gezien nog toekomst. En dus bleef de hoeksteen van de Goddelijke openbaring over de totale vergeving van zonden weg tot die tijd. Dit is zeer essentieel om de rest van onze studie te begrijpen.

Met dit in gedachten is er één vers in de bijbel die volgens deze schrijver veel leed en schade heeft veroorzaakt aan de mensen van God. Niet omdat het vers zelf fout is, want al de Schrift is ingegeven door God en goed voor ons, maar omdat religieuze leiders de originele bedoeling zo slecht hebben geïnterpreteerd en verkeerd hebben toegepast.

Wat het allemaal nog erger maakt is, dat het niet komt van de vijanden van Christus maar van oprechte, gerespecteerde Bijbel gelovige Christenen. Het vers waar ik het over heb is 1 Johannes 1 : 9. Om het vers in z'n context te bekijken vraag ik u eenvoudig om de volgende teksten in gebed te overwegen van 1 Joh. 1 : 1-10.

“1Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens ;

2 (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen , en verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den Vader was, en ons is geopenbaard.)

3 Hetgeen wij dan gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus.

4 En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij .

5 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een Licht is , en gans geen duisternis in Hem is.

6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet.

7 Maar indien wij in het licht wandelen , gelijk Hij in het licht is , zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet.

9 Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons. "

Bent u ervan overtuigd dat u vers 9 begrijpt in z'n context? Laten we dat eens bekijken. Alhoewel men vele variaties van uitleggingen heeft over dit vers zullen we hier de drie meest populaire noemen.

1. Het is een vers van redding, en het vertelt de zondaar hoe hij vergeving van zonden kan ontvangen vandaag de dag.

2. Het is een vers van herstelling.

a. herstellen van redding.

b. herstellen van gemeenschap.

3. Het is een vers dat betrekking heeft op het profetische Koninkrijks programma van de Joden en het heeft weinig tot geen toepassing op de heidenen in het Lichaam van Christus in het programma van het geheimenis van vandaag.

Voorlopig wil ik de nummers 1 en 3 overslaan en me direct met nummer 2 bezighouden. De andere twee zullen vanzelf duidelijk worden als we het stuk gaan begrijpen. Het deel 2 a is het meest eenvoudig te antwoorden. Dit is de visie dat een gered persoon weer verloren kan gaan door terugval, vleselijkheid, het verliezen van het geloof enz.

Vaak wordt aan een persoon verteld dat zijn zonden zijn vergeven tot de tijd dat hij gered is. Vanaf dat moment zijn de verdiensten van Christus dood alleen voordelig voor hem als hij zijn zonden altijd belijdt bij God en dus gereinigd blijft voor Zijn aangezicht.

Ten eerste wordt de wedergeboorte besproken als een éénmalige ervaring. Er is geen bijbel vers dat preekt over opnieuw geboren worden en opnieuw en opnieuw. Tijdens mijn studentenjaren nam ik met wat vrienden deel aan een kampeer ontmoeting van drie nachten. Ik kon het niet helpen dat het me opviel dat dezelfde mensen iedere avond na de dienst naar voren gingen om vergeving te ontvangen. Op een avond haalde de evangelist 1 Joh. 1 :9 aan, en zei, dat een ieder die zijn zonden niet had beleden, niet in de hemel kon komen.

Toen ik hem hierover aansprak na de bijeenkomst, gaf hij uiteindelijk toe dat Johannes waarschijnlijk de grotere vormen van zonden bedoelde. Deze visie onderstreept weer een ander probleem. Hoeveel zonden liet God aan Adam en Eva toe voordat Hij ze wierp uit Zijn tegenwoordigheid in de hof van Eden? Slechts één! En ze aten alleen maar een stuk fruit waarvan God had gezegd dat ze het niet mochten eten.

Hoeveel niet vergeven zonden denkt u dat er nodig zijn om u uit het eeuwig durende vuur te houden? Slechts één! God is heilig en zuiver en kan geen zonde of ongerechtigheid aanzien. Als je vergeving afhangt van het belijden van je zonden dan mag je er wel goed op letten dat je er zelfs geen één vergeet.

De tweede reden dat 1 Joh. 1:9 niet een herstel van redding kan betekenen is, dat het eeuwig leven een gift is. Het wordt gegeven door God's genade, niet alleen aan degenen die het niet verdienen, maar aan degenen die juist het tegenovergestelde verdienen. Als God Zijn gift zou terugtrekken zou dat Hem genadiger maken voor Zijn vijanden dan voor Zijn kinderen. God trekt Zijn gift niet terug als je het niet meer verdient. We hebben het nooit verdiend.

Ten derde wil God dat wij van de gift van redding kunnen genieten. Redding is van de Here. De enige verantwoordelijkheid van de mens is te geloven. Wil God dat wij door ons Christelijk leven lopen met een wolk boven onze hoofden? Degenen die geloven dat hun vergeving afhangt van het steeds maar weer belijden van hun zonden zullen al gauw ervaren dat hun ervaring van Christen zijn "Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisterheid", zal worden.

De Schrift vertelt ons, dat wij verzegeld zijn met de Heilige Geest tot de dag der verlossing, vanaf het moment dat wij geloven dat de Heere Jezus voor ons stierf en weer is opgestaan.

Niets kan ons scheiden van de liefde van God, welke is in Christus Jezus onze Heere. Ef. 1:13,14. Rom. 8: 31-38. Met het evangelie van genade hebben we het genoeg om de totale vergeving van zonden te verkondigen. Dit geeft vrede, blijdschap en evenwicht. Hierover later meer.

Nummer twee hierboven spreekt ook van herstel. Niet voor redding of zelfs om het te behouden, maar meer over gemeenschap. Degene die deze visie onderschrijven begrijpen duidelijk de leer van de eeuwige zekerheid en de behoudenis van de heiligen.

Het punt in deze tijd is, het vertrouwen in de Hemelse Vader. Onze relatie is net als de rots van Gibraltar, rotsvast en onbeweegbaar. Maar aan de andere kant is onze gemeenschap (zo wordt ons verteld) als een dun draadje dat al kan breken bij de minste zondige gedachte, woord of daad.

Het beste voorbeeld van zo'n gemeenschap is die tussen een vader en een zoon. Als een zoon zondigt tegen zijn vader dan is het vertrouwen waar ze eerder zo van genoten verbroken, en het plezier van elkaars gezelschap geforceerd.

De bloedband van vader en zoon blijft bestaan, maar de gemeenschap moet worden hersteld door het toegeven van fouten. Op dezelfde manier hebben Christenen een bloedband met onze Hemelse Vader door Zijn Zoon Jezus Christus. Terwijl niets onze relatie kan verbreken als kinderen van God, de gemeenschap kan alleen worden hersteld door het bekennen van zonden en het liefst met een onderpand zodat de aanval niet herhaald wordt. Dit brengt opnieuw de vreugde van gemeenschap tot stand, en het plezier waarmee beiden, Vader en zoon met elkaar om kunnen gaan.

Gelovigen die dit willen praktiseren spreken vaak van: "Kort rekenschap afleggen aan God" "Dat betekent eigenlijk, dat je er zeker van moet zijn dat je je zonden regelmatig voor God belijdt, zodat je schuld niet wordt opgebouwd met niet beleden zonden. Psalm 32, 51, en Joh. 13: 1-20 worden vaak aangehaald om deze positie te bevestigen.

Deze visie op 1 Joh. 1: 9 is meer aan te bevelen dan de vorige. "Erkennen is goed voor de ziel" is een waarheid als een koe voor alle leeftijden en alle bedelingen. Inderdaad, Spreuken 28: 13 zegt:

”Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn: maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.”

In mijn vormende jaren als Christen leek deze visie mij logisch, evenwichtig en goed. Ik kende veel bijbelleraars die dit leerden. Maar door de jaren heen echter, geloof ik dat de Geest mijn geweten prikkelde, om mij tekortkomingen te laten zien met betrekking tot deze visie .

Daaronder waren:

Het gaat uit van een systeem van voorwaardelijke zegening, en het leidde mijn blik af van Christus en Zijn Genade voor mijn getrouwe (of gewoonlijk falend) belijden. Als het waar zou zijn wat ik geloofde voor wat betreft het belijden van zonden, dan zou ik de meeste tijd zonder gemeenschap zijn net als de meeste gelovigen.

Er waren veel dingen in 1 Joh. 1 die onverenigbaar zijn met deze visie.

Met betrekking tot het populaire voorbeeld van vader en zoon, zijn er vele retorische vragen te stellen om te laten zien hoe zwak dat is. Wat als de zoon zijn fouten niet toegeeft? Moet de vader hem blijven negeren tot hij dat wel doet? Wat voor vader zou dat hem maken? Zou dit een passend plaatje zijn voor hoe onze Hemelse Vader met Zijn kinderen omgaat in deze tijd van Genade? Verder beschrijft de zin “ trouw en juist “meer een geschikte rechter in een rechtszaal dan een vader in de huiskamer.

Ik moest heel eerlijk naar mezelf toegeven dat ik het zeer moeilijk vond om elke dag mijn zonden te belijden op een consequente basis.

De visie van 1 Joh. 1:9 moet noodzakelijkerwijs een groot deel in het leven van een gelovige innemen. Zonder regelmatig belijden van zonden wordt de belofte van voortgaande reiniging gereduceerd tot nul en dat resulteert in een verbroken gemeenschap. En wie wil er zonder gemeenschap met God zijn?

Paulus, de apostel van de heidenen, zwijgt in al zijn brieven over belijdenis van zonden tot vergeving. De brieven van Paulus geven ons een positieve zekerheid van totale, complete en onvoorwaardelijke vergiffenis voor iedereen die in Jezus Christus is. Een paar voorbeelden moeten genoeg zijn:

“In welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade.” Efeze 1 : 7

“Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.” Efeze 4 : 32

“En Hij heeft u , als gij dood waart in de misdaden en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende.” Kol. 2 : 13

Nu spreken we over vergeving voor de gelovige van vandaag als een zaak die is afgehandeld, verleden tijd. We smeken niet om dagelijkse vergeving meer dan we om dagelijkse verlossing zouden moeten doen. Het is een deel van “alle geestelijke zegeningen “waarmee we al gezegend zijn. Ef.1:3

Raadpleeg voor meer vermeldingen over vergeving in de leer van Paulus, in deze tegenwoordige bedeling van Genade van God, de volgende verzen: Kol. 1 :14, 3: 13; Rom. 4: 5 – 8; Hand. 13: 38, 39.

Het is duidelijk naar voren gekomen dat we een betere uitleg moeten vinden voor 1 Joh. 1 :9. Een goede plaats om te beginnen is in de context in vers 6.

“Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij , doen de waarheid niet.”

De hamvraag is deze: Zijn degenen die “in de duisternis wandelen “gelovigen of ongelovigen? Het is absoluut kritiek hoe we deze vraag gaan beantwoorden, voor de interpretatie van deze tekst. Als het vleselijke, ongehoorzame, gevallen gelovigen zijn die in duisternis wandelen, dan liegen ze over gemeenschap met God. Het belijden van zonden in hun leven en het “wandelen in het licht “zal de gemeenschap herstellen.

Er kan echter vanuit de Schrift bewezen worden dat het ongelovigen zijn die op een onware manier gemeenschap uitoefenen. De positie van geen gemeenschap hebben met God valt uitelkaar, want niemand kan iets herstellen wat ze nooit gehad hebben. Vergelijk de volgende drie verzen om te zien wat het is:

“Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de waarheid niet. 1 Joh. 1:6

“Maar die zijn broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de duisternis, en weet niet, waar hij henegaat; want de duisternis heeft zijn ogen verblind. 1 Joh. 2 :11

“Een iegelijk, die zijn broeder haat, is een doodslager; en gij weet, dat geen doodslager het eeuwige leven heeft in zich blijvende. 1 Joh. 3 : 15

Bekijk aandachtig de relatie die deze verzen hebben en wat ze leren.

Hij die z'n broeder(2) haat “ wandelt in duisternis.”

Een iegelijk die zijn broeder haat is een doodslager.

Geen moordenaar heeft eeuwig leven in zich.

Conclusie: Degenen die in duisternis wandelen hebben geen eeuwig leven , met andere woorden, het zijn ongelovigen. Als dit eenmaal duidelijk is geworden aan de lezer, dan valt de theorie over herstel van de gemeenschap met God als een kaartenhuis in elkaar. Verwijder alle twijfels uit je gedachten. Een overeenstemmende studie van de Schrift laat zien dat de consequente algemene benoeming van duisternis, of het nou algemeen in het Woord van God , of speciaal in de brieven van Johannes is, gaat over de niet geredden.

Joh. 1:5; 3:19 -21; 8:12; 12: 35,36,46; Hand. 26:18; 2 Kor. 4:4,6; Ef. 5:8; Kol. 1:13; 1 Thess. 5: 4,5; 1 Petrus 2:9.

Ik kan enkele lezers bezwaar horen maken: “Wacht eens even broeder Ken!! Hoe zit het met de man uit 1 Kor. Hoofdstuk 5, die ontuchtig leefde? Hoe zit het met de gelovigen uit Galaten die “wijkende van Degene Die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht

wordt tot een ander evangelie.”? (Gal. 1:6) En hoe zit het met Petrus die door Paulus moest worden bestraft vanwege zijn hypocrisie ten opzichte van de heidenen? (Gal. 2: 11-14)

Kun je niet zeggen dat zijn in duisternis wandelen? Absoluut niet. Het zal de lezer helpen te begrijpen dat Johannes zich niet richt tot hoe ze wandelen, maar waar ze wandelen. Het is hun eeuwigdurende positie in Christus.

Alle ongelovigen hebben hun positie buiten Christus en wandelen dus in duisternis. Alle gelovigen in Christus, of het nu tijdens het programma van het Koninkrijk of in het Lichaam van Christus is, hebben hun positie in Hem en wandelen in het licht. Een gelovige kan niet meer in duisternis wandelen net zomin als een ongelovige in het licht kan wandelen. (3) Met dit in gedachte, wordt meteen duidelijk wat het nut is om onderstaande tekst te begrijpen:

“Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.” 1 Joh. 1:7

Bemerk de natuurlijke voorwaarde bij deze belofte. Het reinigen door het bloed hangt af van of we in het licht wandelen. Inderdaad, alle 5 de verzen in dit gedeelte beginnen met: indien. Het is een test van geestelijke realiteit. (verzen 6-10)

Jarenlang was ik hierover in verwarring. Ik las het alsof het wilde zeggen: “Als we wandelen volgens het licht, dan reinigt het bloed van Christus ons van al onze zonden.” Ik dacht dat het betekende dat als ik alle geboden van God zorgvuldig gehoorzamen zou, en zou wandelen volgens het licht, dat Hij me dan zou reinigen , en dit was eigenlijk een andere manier om te zeggen dat ik gereinigd was terwijl ik geen reiniging nodig had.

Echter, als het vers goed wordt begrepen dan zien we dat de gemeenste zondaar gereinigd wordt als hij komt in het licht van God door het geloof in Jezus Christus. Het zegt niet: “Als we volgens het lichtwandelen”, maar er staat: “Als we IN het licht wandelen”. Het is nogmaals, WAAR we wandelen en niet HOE we wandelen.

We wandelen in de tegenwoordigheid van God in een eeuwigdurende positie.

Notities:

1. We hebben niet de Rooms Katholieke traditie van zonden biechten aan een priester genoemd, maar een vers van Paulus moet voldoende zijn om de fout van deze traditie te laten zien. “Want er is...één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus.” 1 Tim. 2:5

2. Merk op dat het woord “broeder” in deze passage niet betekent dat degene die haat een gelovige is. Er wordt het broederschap tussen Joodse broeders , dus een relatie vanwege het ras, mee bedoeld. Beschreven in Rom. 9:3. Ook al waren ze bloedverwanten in het vlees, in de brieven van Johannes zie je heel duidelijk dat een Jood die gelooft in Jezus Christus, voorbereid moet zijn om de haat en wraak te verduren van zijn ongelovige broeders in Israel.

3. Dit is waarom zonde in het leven van een gelovige zo ernstig is. Als een gelovige zondigt, doet hij dat “in het licht.” Een voorganger hield eens een preek over “de zonden van de heiligen.” Naderhand benaderde een vrouw hem die zei: “Maar voorganger, de zonden van

gelovigen zijn niet hetzelfde als die van heidenen.” “Ja “ antwoordde de voorganger, “ze zijn veel erger!”

Dit is de vierde keer dat we bij het woord “gemeenschap” komen. (vers 7) Hoe moeten we dit woord in z'n verband verstaan? Dit is belangrijk omdat het het belangrijkste onderwerp is in het hoofdstuk. Het originele woord voor gemeenschap in het Grieks wordt vertaald als “koinonia “, en dat betekent alles gemeenschappelijk hebben, gemeenschap. Zoals het bijbelse woord “ heiligmaking “, heeft het een aspect van positie en voorwaarde in zich.

In de brieven van Paulus wordt gesproken over gemeenschap als:

Aan de arme heiligen geven.(2 Kor. 8 :4; Rom. 15: 26, 27).

Bijdragen aan de dienaren van de Heere in de bediening. (Filip. 1:5; 4: 15-19; Gal. 6:6).

De gemeenschap in het lijden van Christus.(Filip. 3:10 2 Kor. 11: 23-33).
Het Avondmaal. (1 Kor. 10:16).

Dit zijn voorbeelden van voorwaardelijke gemeenschap. Ofwel, we kunnen weigeren om de arme heiligen te geven, het geven van giften voor onze dienaren van de Heere negeren, voorkomen dat we moeten lijden in Zijn Naam, en ervoor kiezen niet te delen in het herdenken van de dood van Christus voor ons. Ik geloof echter dat in het Nieuwe Testament wordt geschreven over gemeenschap als een positie, blijvend en het eigendom van iedere gelovige in Christus Jezus. Zulke gemeenschap hoort bij alle ware gelovigen ongeacht geestelijke groei of toewijding. Als er ook maar enige gelovigen in de bijbel waren die leefden in een gebroken gemeenschap, dan waren dat wel de Korinthiërs.

- a. Er waren vleselijke verdeeldheid en twisten onder hen. (1 Kor. 1:10-13; 3: 1-3).
- b. Ze werden verblind door wereldlijke wijsheid. (1 Kor. 1: 18-2:5; 3: 18-23).
- c. Ze veroordeelden dingen die ze niet zouden moeten veroordelen en ze lieten het na de dingen te oordelen die juist wel veroordeeld moesten worden. (1 Kor. 4:1-5; 5; 6)
- d. Ze stonden sexuele immoraliteit toe in de gemeente en ze waren er trots op.(1 kor. 5: 1,2)
- e. Ze brachten elkaar voor het gerecht voor de ongelovigen.(1 Kor. 6: 1-12)
- f. Ze bezochten de hoeren (1 Kor. 6: 13-20)
- g. Ze waren trots op hun kennis en ze lieten zwakkere broeders triukelen. (1 Kor. 8)
- h. Ze hadden vragen bij de autoriteit van Paulus en zijn apostelschap.(1 Kor. 9:1-6).
- i. Ze waren onderhevig aan afgoderij door het begeren van duivelse dingen.(1 Kor. 10).
- j. Er was wanorde in de gemeente, ook het bespottelijk maken van het Avondmaal des Heeren. (1 Kor. 11).

k. Ze waren bekoord met geestelijke gaven maar verzuimden om ze in liefde te beoefenen. (1 Kor. 12 –14).

l. Ze twijfelden over de opstanding. (1 Kor. 15: 12 – 19).

m. En of dit alles nog niet genoeg was, ze waren vrekkelig in het geven van hun bijdragen aan de arme heiligen. (2 Kor. 8; 9).

Met al deze zonden in de gemeente zou je niet denken dat ze gered zijn. Maar Paulus noemt ze, geïnspireerd door de Heilige Geest, “ de Gemeente God’s en “den geheiligden in Christus Jezus, den geroepen heiligen.” (1Kor. 1 :2).

Bovendien was er geen bevel dat ze hun zonden moesten belijden om zo vergeving te ontvangen en herstel van de gemeenschap. In tegendeel, Paulus verzekert hun ervan dat God is getrouw, door Welken wij geroepen zijn tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus onzen Heere 1 Kor. 1 :9 . Het is gemeenschap gebaseerd op God’s getrouw zijn.

Ondanks alle zonden, fouten en tekortkomingen van deze gemeente, waren ze “ in Christus “en zodoende een deel van “de gemeenschap van Zijn Zoon “.Wat hadden ze gemeenschappelijk met Jezus Christus? Zij deelden Zijn leven, Zijn rechtvaardigheid, Zijn acceptatie voor God de Vader. (Kol. 3: 4; 2 Kor. 5: 21; Ef. 1:6). Dit alles is voor alle gelovigen in Christus de genadegift, apart van de werken, en vormt de gemeenschap die blijvend is in Hem.

De gemeenschap van 1 Joh. Hoofdstuk 1 moet zeker in hetzelfde licht worden gezien. Wat is , in z’n context, dat deze gelovigen gemeenschappelijk hebben met “de Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus “? Eeuwig leven (verzen 1 en 2). Jezus Christus als het Levende Woord is de belichaming van dat leven. Er is een wonderbaarlijke parallel tussen de verzen 7 en 9.

Het kan als volgt worden weergegeven:

Vers 7: “Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde”

Vers 9 : “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid”.

Beide verzen geven dezelfde waarheid weer alleen vanuit verschillende perspectieven. Deze Joodse Koninkrijks gelovigen wandelden in het licht door hun zonden te belijden in relatie tot eerste redding. Gemeenschap met God was gebaseerd op het feit dat God getrouw is en hun alleen hun zonden vergeeft.

En hoeveel keer konden ze worden gereinigd van alle zonden? Als je zegt, tot ze weer zondigden, dan waren ze niet gereinigd van alle zonden. Evenzo konden ze eenmaal worden gereinigd van alle ongerechtigheid. (vers 9) Dit wordt later nog bevestigd als hij zich tot de gelovigen richt en hun ervan verzekert dat hun zonden al zijn vergeven.

“ Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil.” 1 Joh 2:12

Het belijden van zonden was een vertrouwd onderdeel van de Israëliische religie. Belijden, betekent net als het Griekse (homologia) hetzelfde, toegeven, overeenkomen, bekennen. Mozes legde profetisch het model voor belijden vast in de wet.

“Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden , en de ongerechtigheid hunner vaderen met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben. Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken ; Lev. 26: 40-42.

Vergelijk:

*“Wanneer Uw volk Israel zal geslagen worden voor het aangezicht des vijands, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en zich tot U bekeren, en Uw Naam belijden, en tot U in dit huis bidden en smeken zullen ; Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw volk Israel, en breng hen weder in hetland, dat Gij hun vaderen gegeven hebt. Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd zult hebben; Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land , dat Gij Uw volk tot een erfenis gegeven hebt .
1 Koningen 8: 33- 36*

“Voorts op den vier en twintigsten dag dezer maand verzamelden zich de kinderen Israels met vasten en met zakken, en aarde was op hen. En het zaad Israels scheidde zich af van alle vreemden. En zij stonden, en deden belijdenis van hun zonden en hunner vaderen ongerechtigheden. Want als zij opgestaan waren op hun standplaats, zo lazen zij in het wetboek des HEEREN, huns Gods, een vierendeel van den dag; en op een ander vierendeel deden zij belijdenis, en aanbaden den HEERE, hun God. Neh. 9: 1-3

Dit is precies waar Israel zichzelf vond toen Johannes de Doper ten tonele verscheen. Alhoewel ze nog steeds een verbondsrelatie met God hadden, werden ze toch moreel en geestelijk corrupt. En dus werd Johannes gestuurd als een prediker van gerechtigheid om de gevallen natie tot berouw op te roepen. Dit was ter voorbereiding op de komst van hun Messias, Jezus Christus.

*1 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in de woestijn van Judea,
2 En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.
3 Want deze is het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren , maakt Zijn paden recht!
4 En dezelve Johannes had zijn kleding van kemelshaar, en een lederen gordel om zijn lenden; en zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honig.
5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan;
6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden. Matth. 3: 1-6*

“Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden. Mark. 1:4

Daar heb je het. Berouw, belijdenis van zonden en doop met water tot vergeving der zonden, gingen als een eenheid in het evangelie van het Koninkrijk in Israel. (Matth. :23;9:35).
Ons sleutelvers in 1 Joh. 1:9 wordt als een vers ter redding gezien door Israël die uitkijkt naar de terugkomst van Christus om Zijn aards duizendjarig Koninkrijk te vestigen. De vaak terugkerende passage “indien wij zeggen “ in de verzen 6, 8, en 10, laten ons de valse getuigenis zien van gemeenschap zonder het eeuwig leven te hebben.

Dit waren ongelovige Joden die een tweevoudig geestelijk probleem hadden: eigengerechtigheid en de verwerping van hun Messias. Zij rechtvaardigden zichzelf voor de mensen. Zij vertrouwden op zichzelf dat ze rechtvaardig waren en verachtten anderen. Omdat zij het fysieke zaad (nakomelingen) van Abraham waren gingen zij ervan uit dat God hun Vader was.

Omdat zij onwetend waren van God’s rechtvaardigheid en zij hun eigen rechtvaardigheid wilden oprichten hebben zij zich niet onderworpen aan de rechtvaardigheid van God (Lukas 16:15; 18:9; Mattheus 9:10-13; 21:31, 32; Johannes 8:39-44; Romeinen 10:1-4).

In een genadig bewijs van goddelijke liefde opent Johannes zijn brief met een evangelische oproep aan zijn Joodse broeders om de valse gemeenschap van de duisternis te verwerpen en te komen tot de Verlosser en de echte gemeenschap van het licht te genieten.

Dit zullen zij niet doen zolang als zij vertrouwen op hun afkomst, religie, persoonlijke verdienste en afwijzing van “het Licht der wereld”.

Omdat dit papier te beperkt is voor een verdere gedetailleerde uitleg nodig ik u uit voor een interessant experiment. Bestudeer 1 Johannes 1:1-10 opnieuw en deze keer met de hier boven genoemde punten in gedachten en kijk hoe veel beter het past in dit gedeelte.

Hoe kan één vers genomen uit een niet Paulinische brief, uit zijn context en bedelingsplaats gehaald, verdraaid en veranderd worden in een heel systeem van voorwaardelijke zegening en daarna gebruikt worden door de tegenstander om God’s mensen te beroven van die dingen die het christelijke leven de moeite waard maken om te leven?

Het antwoord kan alleen maar religieuze traditie en het niet recht snijden van het Woord der waarheid zijn (Mattheus 15:3,6,9; 2 Timotheus 2:15). Wij zijn als schapen en houden ervan om “de leider te volgen”.

Als een bijzondere Bijbelleraar of prediker iets leert zijn wij geneigd om zonder nadenken te volgen. En ook al heeft God leraren gegeven aan de gemeente toch is elke gelovige verantwoordelijk voor God om alles voor zichzelf te bestuderen en zich eigen te maken. Anders gaan wij alleen af op de mening van een ander. Ook de beste mensen zijn mensen en feilbaar. Mogen wij de gezindheid hebben van de Bereërs en “de Schriften dagelijks onderzoeken of deze dingen alzo zijn” (Handelingen 17:10,11).

Schuld neemt onze vreugde, onze vrede en onze blijdschap van onze relatie met God weg. Als satan schuld kan gebruiken (die God reeds heeft weggenomen) om een wig te drijven tussen God en ons dan is zijn strategie om ons krijgsgevangene te maken gelukt. Het maakt voor

hem niet uit dat de schuld, scheiding en gevangenschap ingebeeld en niet echt zijn. Dit wordt levendig beschreven door de bekende christelijke schrijver Hall Lindsey:

Eén van de meest succesvolle tactieken die de demonen gebruiken om hun vijanden (de christenen) onschadelijk te maken is dat ze maar blijven denken aan hun fouten. Vanaf het moment dat ze zich schuldig beginnen te voelen zijn ze niet langer een bedreiging voor satan 's programma.

Er is niet veel veranderd in satan 's tactiek. Waarom zou hij, het werkt. Er is niets wat satan leuker vindt dan dat een gelovige zich met zijn schuld gaat bezig houden. Als ik terugkijk over mijn eigen leven dan realiseer ik me dat de duivel schuld gebruikt om me onrustig te maken. Een illustratie hiervan is iets wat ik meegemaakt heb in het derde jaar van de universiteit :

Eén jongen was een echte goede vriend van mij. We hadden er al drie jaar samen een goede tijd opzitten. Toen leende ik wat geld van hem. Ik zei hem dat ik het hem over twee weken wel terug kon betalen.

Nadat er een week voorbij was begon ik me een beetje bezorgd te maken waar het geld vandaan moest komen om hem terug te betalen. Maar ik had nog een week dus maakte me niet te veel zorgen. De tweede week ging voorbij en ik kon het geld nergens vandaan halen. Ik voelde me een beetje opgelaten tegenover mijn vriend en ik hoopte dat hij de datum was vergeten. Als de dagen voorbij gingen leek het iedere keer als ik hem zag of hij naar mij keek met een beschuldigende blik en ik probeerde zo goed mogelijk uit zijn buurt te blijven. Nadat de twee weken voorbij waren begon ik mijn week zo in te delen dat ik hem niet hoefde te ontmoeten.

Het was vreselijk. Ik voelde me verschrikkelijk dat ik zo'n goede vriend had verloren, maar aan de andere kant snapte ik niet waarom hij niet meer begrip had voor mijn probleem. Er werd geen woord tussen ons gesproken over het geld, maar ik voelde me zo schuldig en was er zeker van dat hij me afgeschreven had als vriend. Eindelijk, tot mijn schrik, zag ik hem rechtstreeks op mij afkomen in de hal. Ik kon niet meer weg! Hij nam mij apart en zei: "OK Hall, wat is er aan de hand met jou?". "Het gaat over het geld dat ik je schuldig ben" zei ik verdedigend.

Hij lachte, sloeg zijn arm om mijn schouder en zei: Broeder, ik dacht wel dat het dat was. Maar kijk Hall, ik ben niet veranderd. Ik voel me niet anders tegenover je dan twee weken geleden. Als je het geld zou hebben zou je het me geven. Maar geld zegt me niet zoveel. Je vriendschap betekent veel meer voor mij, en ik ben nog steeds je vriend". Drie weken had ik rondgelopen met het idee dat hij me veroordeelde. Maar het was niet waar, hij was nog steeds mijn beste vriend.

Dat heeft me een onvergetelijke les geleerd. Als wij denken dat iemand iets tegen ons heeft dan raken we vervreemd en vijandig tegen hem. Het is een onvermijdelijke reactie, een verdedigingsmechanisme.

Ik geloof dat dit reden nummer één is waarom christenen falen in hun relatie met God. Omdat we ons altijd bewust zijn dat we tekort komen in wat we als christenen zouden moeten zijn. Het is dan vanzelfsprekend dat we denken dat God ontevreden is met ons gedrag. Hoe meer we God los laten, hoe meer we denken dat Hij boos op ons is en die vervreemding zet zich

vast in onze gedachten zodat het niet meer mogelijk is om ons te verblijden in onze relatie met God.

En de tragedie hiervan is dat dit in onze gedachten zit. God is niet boos op ons!(Satan is alive and well on planet earth)

Een andere illustratie van Pastor Thomas Bruscha kan ons helpen om onze gedachten over vergeving en onze relatie met God te analyseren.

Zou het niet vervelend zijn als u iemand heeft gezegd dat u hem of haar heeft vergeven en dat zij daarna elke dag, de rest van hun leven naar u toekomen en vragen: "Vergeef mij alstublieft"? Het zou niet alleen vervelend zijn, maar het zou u hinderen om te groeien in de relatie die u heeft met elkaar. In plaats van de zonde achter u te laten en dichterbij elkaar toe te groeien haalt u elke dag de zonde weer op, dag na dag, en dat hindert de groei en de blijdschap in de relatie.

Veel mensen die zeggen dat ze geloven dat hun zonden vergeven zijn brengen veel tijd in gebed door om God te vragen hun zonden te vergeven. Groei en blijdschap worden verhinderd omdat de persoon weigert te geloven dat hun volkomen vergeving wordt aangeboden voor al hun zonden.

Mijn zonden (verleden, heden en toekomst) zijn door God weggedaan sinds ik geloof. In plaats van om vergeving te vragen, dank ik Hem ervoor en ga door met groeien in mijn relatie met mijn Verlosser, de Heere Jezus Christus. Als u weet dat u de verlossing door het geloof in Christus alleen ontvangen heeft, en u weet dat voor al uw zonden is betaald en u loopt nog steeds rond met de schuld van uw zonden dan heeft u zich nog niet verblijd in uw verlossing.

Doe wat Paulus zegt in Filippenzen 3:14 :

"Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus."

Onze gemeenschap met Jezus Christus, onze Heere kan nooit verbroken worden, maar onze blijdschap wel, door een verkeerd inzicht. Als u als gelovige in Christus nog steeds worstelt met de last van uw schuld, dan heb ik goed nieuws voor u. God is voor u, Hij is niet tegen u, ondanks de omstandigheden (Romeinen 8:31-39). Er is niets tussen u en de Heere Jezus Christus waar het kruis geen oplossing voor heeft.

U bent een zoon van God met al de rechten en privileges die daarbij horen. Al onze zonden, ons falen en tekortkomingen waren door Hem voorzien en zijn geboet door Zijn kostbaar bloed. Wat is dan nu het antwoord van uw hart op deze waarheid?

Is het: *"Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde?"*

Of is het, "Prijst God! Dit is het mooiste dat ik ooit gehoord heb, Heere ik geloof. Kom mijn ongelooft te hulp? "

Is het een antwoord van ons hart op Zijn liefde die ons motiveert tot christelijke dienst of is het een oorzaak voor het vlees? Wij moeten ons goed bedenken wat de genade van God ons onderwijst in het geloofsleven (Titus 2:11,12).

Beste niet geredde vriend, drukt uw schuld u neer tot het eeuwige verderf? Kom naar de voet van het kruis en zie met de ogen van het geloof naar het bloed van Degene Die verwond is om uw overtredingen en verbrijzeld om uw ongerechtigheden. Als u in uw hart gelooft dat de Heere Jezus Christus voor u stierf en dat Hij is opgestaan dan garandeert de autoriteit van Gods Woord dat u overgegaan bent van de dood naar het leven.

Als kind in Gods familie kunt u uw hart opheffen naar de hemel en zingen: "Mijn zonden - wat een geweldige gedachte Mijn zonden- niet een paar maar allemaal Zijn genageld aan het kruis en ik draag die last niet meer Prijst de Heer, Prijst de Heer o mijn ziel!" (Engels lied)

Eén laatste vraag moet nog beantwoord worden. Als 1 Johannes 1:9 geen vers is over het herstellen van de gemeenschap, wat moeten gelovigen dan doen als zij zondigen? Wij hebben een Paulinisch antwoord dat veel effectiever is m.b.t zonde in het leven van de gelovige.

Voor elke situatie is geestelijke kracht beschikbaar om zonde te overwinnen. God heeft voorzien in een totaal overwinningsprogramma over de zonde voor elk lid van het lichaam van Christus. Romeinen hoofdstuk 6 is de sleutel in de kennis van de praktische heiligmaking.

Let goed op de woorden: “weten ;het ervoor houden; stellen” vers 3,11,13.

Andere “overwinningsverzen”: Romeinen 8:1-11; 12:1,2; 13:8-14; 1 Korinthe 6:9-20; 9:24-27; 10:13; 13:4-7; 2 Korinthe 3:17,18; 6:14-7:1; 10:4,5; 12:21; Galaten 5:13-26; Efeze 4:17-24; 5:1-21; 6:10-18; Filippenzen 2:5-11; 3:10-14; 4:5-9; Kolossenzen 3:1-17; 1 Thess. 2:13; 5:22,23; 1 Timotheus 3:1-13; 4:11-16; 5:2; Titus 2:6-8,11-14.

Als zonde de overhand krijgt over ons, dan zit het probleem in onszelf, want God heeft ons voldoende toegerust achtergelaten.

Hoe dan ook, door de zwakheid van ons vlees zondigt zelfs de meest volwassen christen nog. Als dit gebeurt is het eerste waar we aan moeten denken: onze volkomen vergeving in Christus Jezus. Dit zal ons bewaren voor nieuwe schuldgevoelens en in plaats daarvan dankbaarheid, liefde en stabiliteit geven. In plaats van een vrijbrief om te zondigen zal de juiste motivatie(genade) en de bekrachtiging(het Leven van Christus) daarvoor in de plaats komen.

Verder zal een houding van zelfbeoordeling de berouwvolle gelovige karakteriseren, 1 Korinthe 11:31. Droefheid naar God werkt berouw (2 Korinthe 7:10), maar de droefheid der wereld werkt de dood (Mattheus 27:5; Hebreeën 12:16,17). De oudsten van de plaatselijke gemeente kunnen dan tot hulp zijn (Galaten 6:1; 2 Tim.2:24-26).

In verband met zelfbeoordeling hebben wij de opdracht van Paulus om de oude mens “uit te doen” en de nieuwe mens “aan te doen” (Efeze 4:22- 24; Kolossenzen 3:5-10; Romeinen 8:13; 13,14; Galaten 5:16,25).

Wij zeggen “Nee” tegen de oude mens die we van Adam geërfd hebben en “Ja” tegen de nieuwe mens die wij geërfd hebben van Christus. Daar is niets moeilijk of mysterieus aan, alleen de gehoorzaamheid aan de opdracht van God.

Hoewel Paulus niet schrijft over belijden in zijn brieven doet Lukas ons hierover verslag met betrekking tot zijn bediening (Handelingen 19:18). Veel van Paulus' opdrachten kunnen niet gehoorzaamd worden zonder zelfbeoordeling en een daarbij horende belijdenis van zonde. (2 Korinthe 7:1,2; 2 Timotheus 2:21;n 1 Korinthe 5:2; 11:31,32).

Als een christen zondigt dan zullen wij moeten toegeven met Gods Woord dat het fout is en dat gedrag of die houding achter ons laten door de oude mens af te leggen en de nieuwe mens aan te doen.

Dus wij belijden onze zonden niet om vergeving te ontvangen, maar omdat wij wensen in overeenstemming te leven met de genade en zo Hem te eren Die ons al onze overtredingen vergeven heeft. Zonde veroorzaakt verwarring in het lichaam van Christus. Als wij onszelf "in Christus" zien en ons realiseren dat zonde in tegenstelling is tot onze heerlijke positie als zonen van God dan zullen wij ons gedrag in overeenstemming brengen naar het voorbeeld van Christus.

Tenslotte, afzondering is essentieel om tot eer van God te leven (2 Kor.6:14-7:1). Dit houdt afzondering maar geen isolatie in. Wij scheiden onszelf af van ongezonde en verderfelijke invloeden (inclusief wereldse godsdienst) en zoeken vriendschap met gelovigen met hetzelfde kostbare geloof die ons zullen aanmoedigen in de godzaligheid.

Dit zijn geen aparte stappen maar een deel van het overwinningsprogramma over de zonde. Het Woord van God werkt als onze leraar, verzorger en opvoeder (2 Timotheus 3:16,17; 4:2).

Tot besluit, 1 Johannes 1:9 is een vers ter redding dat geheel past in het Profetieprogramma van het Evangelie van het Koninkrijk. Het is het Efeze 2:8,9 van de koninkrijks bedeling. Het is een grote fout om oprechte gelovigen hun hele leven te plagen met zonden waar onze Verlosser al voor gestorven is. God vergeeft geen zonden meer voor korte tijd of éénmalig. Met het oog op de "maar nu" openbaring van complete, totale en onvoorwaardelijke vergeving van zonden kan de nooit eindigende cirkel van zonde, schuld, verbroken gemeenschap, belijdenis en vergeving alleen maar een vicieuze cirkel voor het vlees worden.

Het houdt iemand gevangen in een in een soort werksysteem en doet het kruis van Christus geen eer aan, Die voor ons stierf om ons daarvan te bevrijden (Galaten3:10,13).

Wij zijn nu leden van een nieuwe schepping in Christus en leven in een positie van eeuwigdurende vergeving. Zij die de overstap gemaakt hebben van de wet naar de tegenwoordige waarheid van Paulus' brieven zullen nooit een gebed eindigen met: "...en vergeef ons onze zonden om Jezus wil".

Mijn blijdschap was groot toen ik een gelovige in Jezus Christus werd en wist dat mijn zonden mij niet langer scheidden van God en een plaats in de hemel. Maar hoeveel groter was mijn vreugde toen het mij begon te dagen dat al mijn zonden (inclusief degenen die ik gedaan heb als lid van God's familie) mij vergeven waren om Jezus' wil.

Denkt u niet dat het gepast is om op dat moment ons hoofd te buigen en Hem te prijzen en te danken voor Zijn genade?!

En deze dingen schrijven wij u opdat uw blijdschap vervuld zij. Moge de God van alle genade u leiden vanuit de twijfel en vrees naar de blijdschap en vrede in het geloven tot prijs van Zijn heerlijkheid. Amen.

“Ik weet, dat al wat God doet, dat zal in der eeuwigheid zijn, en er is niet toe te doen, noch is er af te doen; en God doet dat, opdat men vreze voor Zijn aangezicht.” (Prediker 3:14)

Eindnoten:

Verschillende andere gedeelten van de pen van Paulus worden in dit opzicht over het hoofd gezien.

Bijvoorbeeld: Efeze 3:12 *“In Denwelken (Jezus Christus onze Heere) wij hebben de vrijmoedigheid, en den toegang met vertrouwen, door het geloof aan Hem.”*

Het Griekse woord voor geloof (pistos) heeft vaak de betekenis van getrouwheid, trouw, betrouwbaarheid zoals in Romeinen 3:3,22; Galaten 2:16; 3:22; 5:22; Filippenzen 3:9; Kolossenzen 2:12; 1 Timotheus 4:12; 6:11; 2 Timotheus 2:22; Titus 2:10. De context is bepalend. Onze toegang tot God ligt vast in Jezus Christus. God wil dat we daar vrijmoedigheid en vertrouwen in hebben.

Het “in gemeenschap – uit gemeenschap” systeem zaait alleen maar twijfel en neemt onze vrijmoedigheid en vertrouwen weg. Zouden wij ons niet moeten verblijden dat we deze zegeningen hebben door het geloof van Christus en niet door onszelf? Andere gedeelten over onze toegang tot God leest u in: Efeze 2:18; Romeinen 5:1,2; Hebrëeën 10:19,20.

Als gezegd wordt dat dit vers niet spreekt over redding omdat er het geloof in Jezus Christus niet wordt genoemd dan zou men moeten bedenken dat andere bekende verzen ter redding dat ook niet doen.

Zie b.v. Efeze 2:8,9; Romeinen 4:5-8; 5:1 Galaten 3:11; Titus 3:5.

Als dit zich voordoet dan maakt de brief in zijn geheel het overduidelijk dat Jezus Christus het voorwerp is van geloof (1 Johannes 2:22,23; 3:23; 4:2,9,10,14,15; 5:1,5, 11-13).

“Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?” (Romeinen 8:31)